

Туган авылым Тузлыкуш

Автор Юлаева Л.Б.

2019

ТУЗЛЫҚЫУШ ауылы
с. ТУЗЛУКУШ

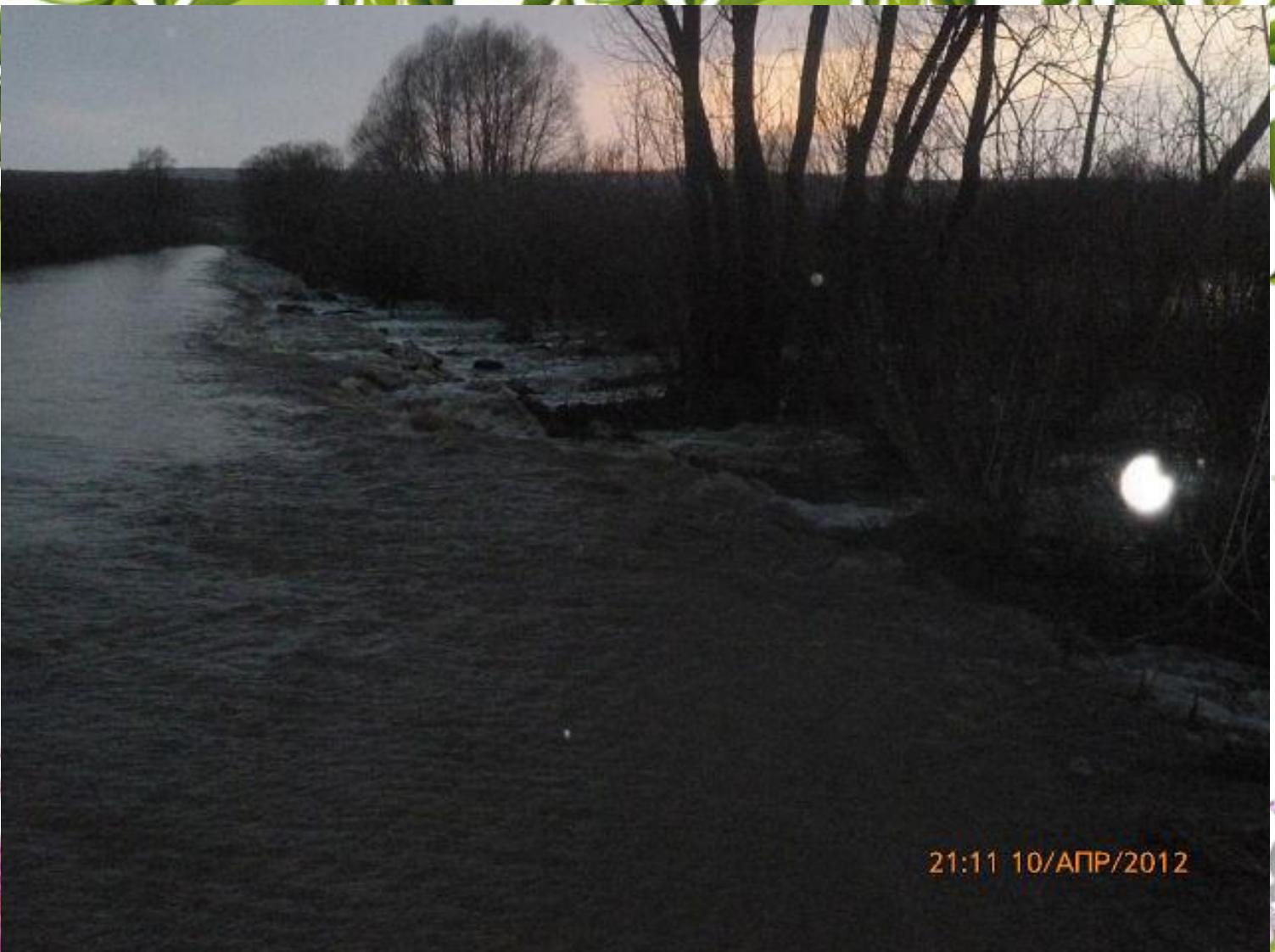

21:11 10/АПР/2012

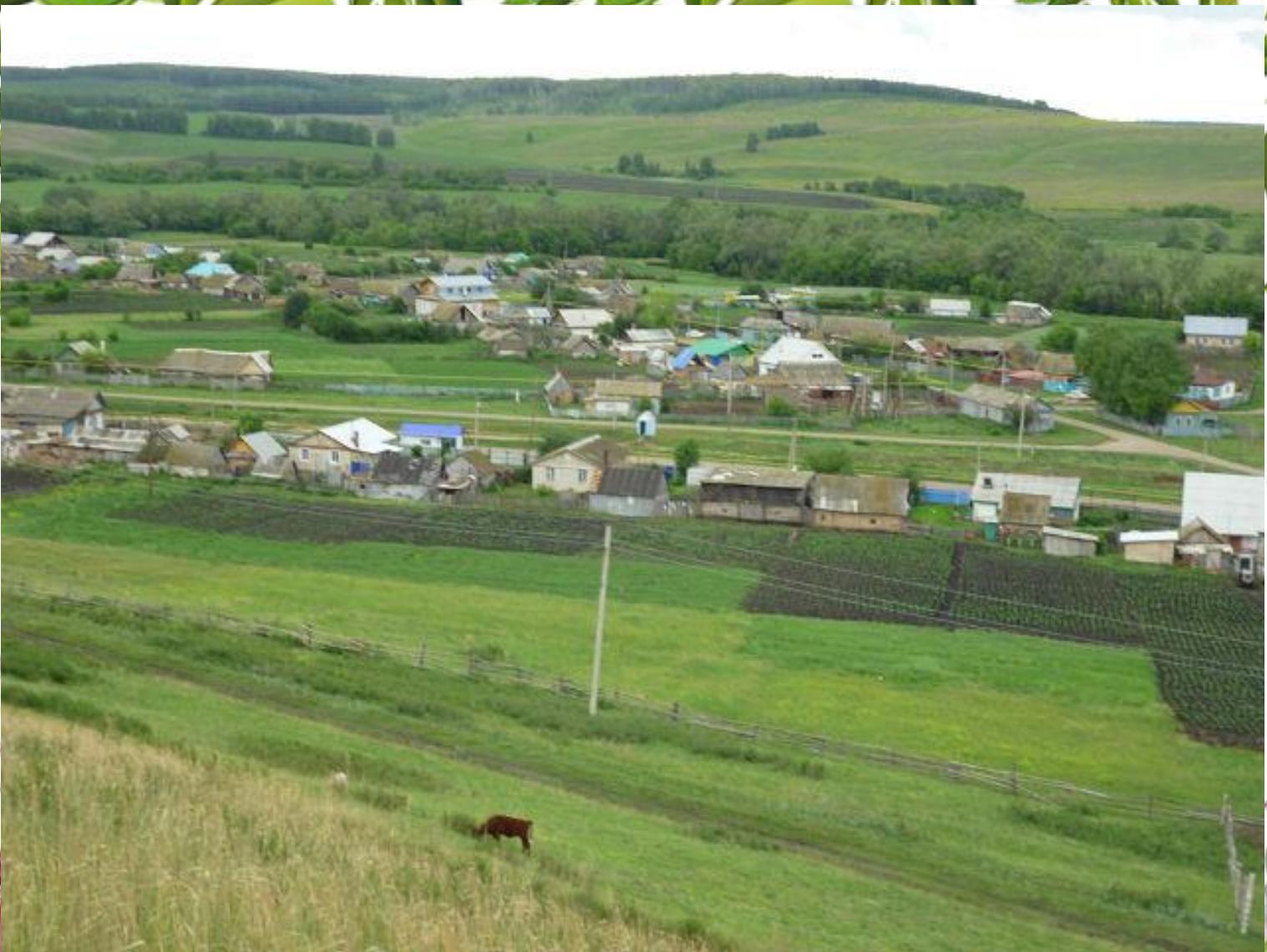

Л.Янбухтина

Сагыну

Тузлыкушка кайттым әле мене,
Гомерләрем көзгә авышкач.
Күзләремне яшь пәрдәсе сарды
Туган авылым белән кавышкач.

Яшьлегемдә аткан гөлчәчәкләр
Кырларымны инде бизәми.
Капка тәпләрендә әбекәйләр
«Кайттыңмы?» - дип кульни изәми.

Белгәннәрнең инде бик күпләре
Бер-бер артлы китең барганинар,
Урам тутырып үскән балаларның
Тавышлары тынып калганинар.

Безгә белем биргән агач мәктәп
Жимерелгән, жирдән серелгән,
Балачакның монсу истәлеге
Еллар тасмасына төрелгән.

Үткәннәрне уйлап утырам да
Хәтирәләр туда тезелеп.
Һәр истәлек иске төшкән саен
Үзәкләрем куя өзелеп.

Авыл уртасында безнең йортның
Капка – куралары кыйшайган.
«Ташладыгыз мине», - дигән кебек
Ишек – тәрәзәләр турсайган.

Кайда соң сез – минем сабакташлар,
Бергә уйнап үскән күршеләр?!
Гомер оғыклары якыная,
Насыйип булсын иде күрешүләр.

Юксынуга түзми, китең барам,
Онытылышын диеп каламда,
Булмый икән, туган Тузлыкушым,
Тарта мине үзенә һаман да.

Хәтеремдә генә сакланадыр
Кыр - урманнар, матур күлләрен;
Жиләк жыйган хәтфә яланнарын,
Йөгерә – йөгерә менгән үрләрем...

Ниндидер бер серле, сагышлы мон
Әле дә мине чакыра авылымыа,
Туып – үскән, ямъ – өметләр тапкан
Хыялларым калган чагыма.
(Бәләбәй хәбәрләре.-2011.-11май)